

పాపా కృష్ణ ఆంధ్రాల రావడను సినీమను 'అట్లూ వావ్' అన్నాడు. ఆయన వనరేడియో
 టాకా, బహుళి తన క్రిటిక్ టాకానానా అంత హాస్యంగా అనేని నవ్వే గలడట. అక్కడ 'నీ కథా' 'నా కథా' అని
 పాదానే డి' అన్నాడట. ఏటికా వాడు "క్రి-టికా" (critic) తాత్పర్యం తయారన్నాడు క్రిటికుడు రావడం
 క్రిటికులు "విద్యులు గాడుపులు తెప్ప, రుషులు పెరుషులు (విద్యుని వేగం కంటే తనని
 వాడు" అని టైటి తయారవు. జంతుల మాత్రం "ఇట్లూ అంతా పువ్వులంకె క్రామింకల వక్కాడు"
 అని వేరదాగాడు. అని నీమనై కంటి బాపురమణులు "అనిన బారి, యనిన బారి అంధులు
 "అట్లూ అట్లూ" అంధుల రావడం అని కార్టూన్ పేషం వుండు. దీన్ని చూసిన క్రిటిక్లుకు
 క్రిటిక్ వారం - దీని కి అందుకు క్రిటిక్ అంటే? తివ్ర (నడుంకొట్ట) వచ్చి నీటియా! అన్నా అని ముఖం
 వేసి పువ్వులు. ఏమనటి విద్యులయ ద బ్బు రాక వాడయి, తరువాత నీయ "రావడం గొడుగిది
 లాచి నీ అడు. క్రామింక వరం నీయ నీ క్రిటిక్ - పువ్వు. నీ నీమనై కంటి బాపురమణి తివ్ర
 సంభాషణిం 'నవ్విన బాడు' అంటే "మీటి నడుంకంటి మిట్టా గాన తివ్ర వనరేడియో" అని వచ్చి నీటి
 అట్లూ దాయన. అని నీమనై అంత బాధియ నీ టిక్ వేషం వుండు సెరిక్ట్ అయి. అంధుల నీటింక
 అని నీమనై వరం వచ్చి "మీమనై వుండు? అట్లూ వ్రా వం వండి" అని భీష్మం చూకున్నారట - నాన్
 సెన్సాటివ్ నీ నీ క్రిటిక్. అం అంటే నీ క్రిటిక్ గా 'నాన్ సెన్సాటివ్' - తివ్ర గేన్ గా వేరిని పోషం.
 ఆయన క్రిటిక్ "అట్లూ వేషం వచ్చి" క్రిటిక్ "తప్పకుండా వీనిన క్రామింక" గురిచే చ్చా
 చేపాడని రమణి వాడ. అట్లూ గా వాల రావు గారి బాపురమణుడు "మీ భాషల గా వాల
 రావు" అని విలిచి వాడ - ఆయన అలివి తివ్ర టిక్ వాడుగా.

రాజమండ్రియ వరద రావు వాడులు చాలా క్రిటిక్. ఆయన జీవితం గాళం వారి సత్రం
 వాకిట్ల వాడు రాళ్ళ వాళ్ళు వచ్చి అట్లూ వాని అమ్మ బంధుల వారం వుండి. క్రిమంగా పెరిగి పెరిగి
 రెండేళ్ల వుండి అంధుల వాడ వరద రావు. రాజా 10 మంది వేషం వచ్చులను వాగాలు అట్లూ, ఒక పుట
 అట్లూ వాని చేసే వాడు. వేషం వాటి "వరద రావు" అని పాఠక నామ డి య దయం. మధుర
 కవి గాళం కృష్ణ రావు గారింక ఒక అట్లూ క్రిటిక్ వండి. వాని మీద "వేషం ముట్లూ
 మీద ఉరకయ, నాలు ఉరకయ, వాల త వాల" అని పెట్ట అట్లూ రాం రాని వుండి వేషం. దీని
 రమణ, గాళం వాళ్ళు వచ్చి, ఆయన చేతిల అట్లూ వాని వచ్చి వాల త వాల, మీద ఉరక రా
 అట్లూ" అన్నాడు. ఆయన నవ్వి, బుగ్గ గిల్లి, అం పల్కెళ్ళ రెండు వాల త వాల తిచ్చి, చేతుల
 వచ్చి, "నువ్వు అట్లూ మీద యనింక అనే వేషం వచ్చి వచ్చి - వచ్చి - వచ్చి యల్ల క రా! తప్పకుండా
 అనాడు" అని వం వించారట. వరద రావు వాడు క్రిటిక్ ఇవ్వన వుండే రంకె రంకె
 ఇవ్వనల వరద రావు గా వచ్చి ఇవ్వనల చేసే వాడు. "వం చ వారలం వచ్చింక క్రిటిక్ వుండు
 ల, అంటే వంక వుండు వచ్చి వాడు గా వచ్చి వారట. ఇంకం 60-70 సంవత్సరాల వయసున
 వారం క్రిటిక్ అని అనుభవం - నాను గాడి.

'ఆంధ్రాల రావడం సినీమనై 'వేషం లంకారమయ' వాడుల వల్ల వరకె రావ
 వాడు - తరణాలని అట్లూ" అని ముక్త అన్నాడు రమణి. విషయం క్రిటిక్ లుగ నీమనై
 చక్రి వాని గారి ఒకటి వచ్చి అట్లూ. సీ గేర్ గా గం గా వచ్చి అట్లూ వాడు.

'జ్ఞాన' సంపాదక వర్గం లు బాష్య, రమణులు కవిత్వ జ్ఞాన విలసింబారు. "జ్ఞానకామ్య" అనాదు. అదో నిర్వచన పాదకా వినింబారు. నిర్వచన జ్ఞానం, పశు చారణం, వన సందర్శనం, కనకం సందర్శనకాది. కింకరీని నిర్వచన, పరమదు లాతాదంక బర్హులు "ఉదరస్వభవ" అన్నాడు రమణ, ఆయన ప్రియవాని అనునా క్షే.

"ఉన్న వాకిరాదా అన్న దానం చేయగల భాగ్య కాలి సర్వకాండయుగాదు - ఉన్నవారి ఎంత పశు గ్రా వర్ణం చేసా, తనవారికి అంత గుట్టుగా, క్రిమిగా వర్ణించిడి - దాదు - అని పించిడి బాష్య, రమణులను" అన్నదాదా! అన్నదాదా! అని అప్రయంకా పించిడి. అంత వాళ్ళు అడు అని వేరిడ్లు అంటే "ఎంత పశు వనితాదు - పశు వాళ్ళ నింబ, పేద వాళ్ళ దాదా ఎంత క్రిమి లు కిరమి లు చేడు తున్నాడు చూస్ వూసు నాయనా!" అనే నీ వారి వాక్యే ఆ సంసారం. ఆమె రాసన విల్లు లు, తన అస్తికి ప్రాప్తించగా దత్తు పుట్టి, ముళ్ళ వాడి మెకట రమణులు, ఇంకా విడు దిని నియమించుని. వేళ్ళు అంటే అమె ముక్తి అభివేదిం, సమ్యకం జీవించు మనకు తెలుస్తోంది. "నాకు కన్న వాళ్ళు తరు - గని, ఉన్న వాళ్ళు అంటే నాకన్న వాళ్ళు" అనే దాడ్లు ఇల్లు ల సర్వకాండమ్మ. అనుకరి రమణ "ప్రేమ ప్రసముః - అన్న దాత్రి సముః" అని భాసంగా నివాళు లర్పించాడు.

పశువు జల్లు అల్లు రాసులంగియ్య "నాటు - విటి (Nativity) అంటే నాటుగా, విట్టిగా నటించి నడుచు అన్నాడు రమణ. "అక్ష నింబం అంకె - గుమ్మడి వందం అందం అందం గల ద్రిమంతుడు" అన్నాడు. అంకాల రామడుల అంతా (అక్ష నింబం అంకె) అనే మాట అని, ఆయన "అక్షం గా అన సాంతం - చెప్పే నుకె నీ నీ... ఇంక నీ జీవు తను మహా ప్రాణి!" అని అల్లు నటనా నుభవ్యా, అంకులం నీ నీ మ అం అం దించి చిప్ప, ద్రిప్తి పుం చేశాడు.

పశువు ప్రాణి భూమి పాటి రామి క్షేమి వూరు పశువు లు దివ చిడి విడి వుంది కంటా "అంటే దా వూరు గారు సమ్య రాజమంతుం నుంచి ద్రియ జాబు" అంటే కారు" అన్నాడు. పవలం తలపు క్రాబ్బి న అలికిడి. తనీ చూస్తే గుమ్మం అ చున్న విడి యమ దూత - "వెల్లి వీనుగా! ఇల్లు అల్లు వీంటి. అద్ర స త ప్పు రాసు గా చూపు గా వినం. నాకింకా త్రిమంక. సరిగా చూస గుని అయ్యం తు" అని తాంబద్ధం తు. "అంటే తనక రాజు గారు ఉండమన్నా ప్రా నీ మింబం తన్నా అంటే విన్నాడు దాదు - పదమన్నాడు. ఇది భాయ మితి రాయ మింబు నింబ ద్రి జాబు త గల క్షం చేసి కేరి! క్రిల భర్తుల దండగ - అట్టిం చేటి అనకె అభివేష్య గా" అని చవాటు వేకారం. ఆయన అన్నాడు తన రాస, అన్నట్లు మిత్రం త్రి విడి వీటి వారి భాషలు రమణ పేనుకట్టుడు అన్ను అంగా. "ఇదం బా భమిడి వాటి వారు" చావుల దిప్పడి (యమడు) అం నర సం" అన్నాడు రమణ. మరణం అను మ్యమర సం. పాశం విడి వీ దు తున్నా ఎట రాం -

"ప్రేమి కి గా పేమ పట్టు క్రాని ర పన వ చిన్దన తలగా క్రష్ట విడి వీ ను" వాక చతుర్భు యు" అంటు ముళ్ళ వాడి. ఆయన కి "ప్రేమ వచనం, ప్రేమ వచనం - ప్రేమి క రచనం" అని పుచ్చాడు. ఆయన భాగ్య, అజ్ఞాత రచయిత తులగా అనకె అభి వూరు చుల గాడి వు ను మరణం - నాకిష్ట ది రమణ చేపే తెలిసింది. విగతు వయం ది అనాది

ఇవేంటింకా మళ్ళీ రాలేవే 'జ్యోతి'. యోమరిష్ట, యోమనిష్ట - 'ఎర్రలేవలంటి మంచి కళ్ళు చిట్టి నవీన్, చురుక్కూనరాణిని యుక్తమన్నాడు - "ఎంతకాదు ప్రేమయి?" అంటున్నావు గురించి పురిష్ట.

విజయలక్ష్మి పలుకు నిర్లభ, సూజివీడులకు తెలుగు రెక్కరక ఎం.వి.ఎల్. "నా పుష్ట పవే తాతజియే అనివాడు. నాకిల్లీం తెలిసి పోజనం, డోపిరి, క్రాబం." ఎక్కడ కవిర చారునల్లిత, అక్కడ యం.వి.ఎల్. పేగు చుక్కల వాడు పాడు. మిగత కవిరబ బెండా వ గతే యుకునికే బలముంది - ఎం.వి.ఎల్. వాటిని నెత్తికొట్టుతాని వూరే గించివాడు. అసం దించివాడు. అసం దించి వంచీ వాడు. శుభివించి వాడు - అవసలం అడివేవాడు, అడివేవాడు" అని గితుడు, స్నేహితుడు, పుష్టల్యం.వి.ఎల్.ను పుష్టల్యం పుష్టల్యం పుష్టల్యం ముం చేశాడు రమణ. ఇచ్చాకట్టి (ముచ్చుల ముచ్చుల కేముచ్చుల) అని, జీవితం అం" అొకడు మూలం" (అతని తెలివితేట) అడ బం యండు. పుష్టమీ చండ్రుకు స గడ్డి చిక్క, విడి య చండ్రుకు, పాడ్లమీ గాటి చండ్రుకే అయ. అమ వాస్తవీ గాటి నీ నీవారగా అచ్చు వ్రే మే వా యండు. నన్ను అని వాండ్. చిక్కటి పిలిగండి - పుష్టమీ గాడి అమ వాస్తవీ వాండ్" బల చక్కని Erubate. MUL ఉన్నది పుష్టమీ వ్రే మువల్లం.

అంత్ర ప్రజల బాపు - అంత్ర ప్రజల బాపు లవే నీవాడు. Central Spreader పుష్టమీ వ్రే మువల్లం అని Indian Engraver అడ వీ అం నాన్ గయం" అని సెంట్రల్ ప్రెస్ కే కాదు - అంత్ర ప్రెస్" అని వాగిడి, అంగడ పులం ద వేషండు. కాని ఎదురు వాయలై నా వం గమని బాపు వ్రే మువల్లం వేషం ది పెట్టు.

జ్యోతి అంకా తామ్ర యం సం దూరి రామ మొదల నావు 'సప్రీ వ్రే మువల్లం' అంటు రమణ. అప్ప - వానిరుడు అరుద్రు. అండుకే అరుద్రిను" పోరా! అక్షర కలిరా! పరివాధక పరమమ్మరా! క్షరమ్మ న వేషమ్మ - అక్షర కలిరాగా అనువ దించ - నాకిల్లీంకా అండు వ్రే మువల్లం గారం జల్లే - అరుద్రి సహజ్యు వ్రే మ్" అని అక్షర కలిరాం పెట్టుడు. జ్యోతి మేధాం అం" పేరు వ్రే మువల్లం అయ ముగుడు. అండుకే సదగా" అయ ముగురు రా సెండు వాళ్ళు" అన్నాడు.

'స తీమటి' అన్ని మురుకు విచిత్ర వ్రే మువల్లం చేశాడు. * "పులనా వారికి గల సతులకు వి దనుటి వంటి ది స స తీమటి, వ స తీమటి అక్షరం దురి వంటి ది వీగు అయ. ముటి లు టి ఖర్చు అని అక్షరం దు" అంటుడు. అండు వ్రే మువల్లం" అండు వ్రే మువల్లం" అండు వ్రే మువల్లం.

"అ క్షరం, సం మూరి తెలుగు సినిమాకు అండు కళ్ళు అయితే, అకళ్ళ ముచ్చి కిలినే బిలకం కాండాంట్" అన్నాడు వాసం చక్కగా సరి వాండ్ అ వమనం. అ మేలం MGR, కిషాడి, కిషాడి గణిత క న లమన, సేటి సటి రాధిక రండ్రి M.R. రాధా శయం గా ఉ ప మనీన్, 'అకడు కట్టె పట్టు నా ముగుండి చిన్ని బయకు చున్నాడు (MGR), మూకడు అని అక క ల పే ట్టు బయకు చున్నాడు (కిషాడి). మూకా వాడు ముచ్చి న దురి బయక న్నాడు (కిషాడి) అన్నాడు.

